

אוצר הנפש

* **		
18:21	17:07	י-ם
18:22	17:22	ת"א
18:22	17:13	חיפה
18:22	17:15	ב"ש

עלון שבועי בענייני תורת הנפש ותיקון המדות משיעורי הרב יצחק גינזבורג שליט"א

אוצר הפרשה

"חייב איניש לבסומי בפוריא" – לשם מה?

שאלה: למה צריך להיות מבוסס?
תשובה: אומר האריז"ל שגם בהמן יש ניצוץ קדוש. המן הוא משלש קליפות הטמאות לגמרי, ואף על פי כן צריך לדעת בפורים שגם בהמן יש ניצוץ קדוש, וצריך לשתות "עד דלא ידע" כדי לגלות ולהוציא ממנו את הניצוץ הקדוש, כאשר מתבלבלים ואומרים 'ברוך המן'. ח"ו לא לומר ההיפך מ"ברוך מדכי", אבל תכלית השתייה, תכלית ה"ונהפוך הוא", היא להגיד 'ברוך המן'.

למה צריך להיות מבוסס? גם עכשיו אני אומר "ברוך המן", ואני רק חצי מבוסס. מה הבעיה? בשביל מה צריך את ה"חייב איניש לבסומי בפוריא"? אומר האריז"ל שאם אתה אומר 'ברוך המן' שפוי אתה מברך גם את הקליפה. המן הוא 99% קליפה, ויש לו רק אחד קטן שהוא ניצוץ קדוש. אתה לא אומר 'ברוך המן' על הקליפה ח"ו, אלא רק על הניצוץ, נקודה קטנטנה. מתבסמים בשביל להתמקד. אפשר ללמוד מה צריכה להיות שכרות אצל

דווקא יהודי, בשביל להיות צלף אמתי ולהגיע רק לנקודה, לא להחטיא את המטרה אפילו כחוט השערה, צריך להיות מבוסס

יהודי – דווקא כשהוא שיכור הוא יכול להתמקד על ניצוץ ולא להתבלבל בינו לבין כל השאר. כל השאר פסול, הוא לא מתייחס ל-99% של המן, שפסול. דווקא כשהוא מבוסס הוא יכול לראות ולקלוע אל השערה ולא יחטיא ולהגיע רק לניצוץ, ללא שום דבר אחר. זה פלאי פלאים, הייתי חושב שצלף שיכור זה לא... דווקא יהודי, בשביל להיות צלף אמתי ולהגיע רק לנקודה, לא להחטיא את המטרה אפילו כחוט השערה, צריך להיות מבוסס – כך אומר האריז"ל.

איך זה עובד היום? צריך לתת את הדעת. כל פעם שואלים אם יש את גזרת המשקה גם בפורים. האמת שיש, במיוחד אצל בחורים. מי שעבר את גיל ארבעים זה עוד משהו, אבל גם צריך לא להגזים. הרבי אומר שהכל צריך להיות לפי ההגבלות של התורה, תורת החסידות, לא לצאת מהגדרים של גזרת החסידות. מה שכן, אם בכל השנה גזרת המשקה היא שלש כוסיות בפורים מותר ארבע... לחיים לחיים.

(משיעור אור ל"ד אדר ע"ז)

הבסיס של השמחה נקרא שפלות, גם בגשמיות וגם ברוחניות. שפלות היא תחושה שלא מגיע לי כלום, כל מה שה' נותן לי, גם בגשמיות, הוא מתנת חנם – אז אני שמח. כל שכן וקל וחומר כשהוא נותן לי מצוה – לשון צוותא וחבור – שאני המוגבל, השום דבר, יכול להתחבר עם האין סוף. אין דבר יותר משמח מזה. הוא נותן לי הזדמנות להתחבר איתו.

(משיעור י"ג אייר ע"ג)

יו"ל ע"י תלמידי הרב גינזבורג. להצטרפות לתפוצת שיעורי הרב: דוא"ל: itielgi@gmail.com וואטסאפ: 050-7951105

אוצר הפתגם

אוצר התבונה

לא יכרע ולא ישתחוה

איך מתנהלת מנהיגות יהודית כלפי גורמים מבחוץ? מצד אחד, "חולקים כבוד למלכות", במיוחד כלפי מלכות שבצילה אנו חוסים, "ודרשו את שלום העיר אשר הגלית אתכם שמה". מאידך, מרדכי היהודי מלמד אותנו על ערכה של זקיפות קומה וגאווה יהודית.

"וְכָל עַבְדֵי הַמֶּלֶךְ אֲשֶׁר בְּשַׁעַר הַמֶּלֶךְ כְּרָעִים וּמִשְׁתַּחֲוִים לְהֶמֶן פִּי כֹן צִוָּה לוֹ הַמֶּלֶךְ וּמְרַדְכֵי לֹא יִכְרַע וְלֹא יִשְׁתַּחֲוֶה". מרדכי היהודי הוא דמות המנהיג שלנו, "מרדכי בדורו כמשה בדורו" – בעל 'חוט שדרה' יציב שאינו מתכופף בפני צורר היהודים. מרדכי היהודי כופר בהגמוניה ההמנית, "כל הכופר בעבודה זרה נקרא יהודי" הוא "איש ימיני" מזרע בנימין הצדיק שלא השתחוה לעשו הרשע.

יתרה מזו, מרדכי היה יכול להתחמק אך הוא מתריס בכוונה, מתייצב מול המן ב'חוצפה יהודית' כדי ש"לא יכרע ולא ישתחוה".

אך מרדכי ואסתר פועלים בחוץ לארץ, תחת שלטון מלכות פרס, וגם לאחר ההצלה המופלאה "עדיין עבדי אחשוורוש אנחנו". מרדכי הוא שר ופקיד בממשל אחשוורוש, ולצד הנהגתו התקיפה מול המן הוא עוסק בשתדלנות פוליטית לטובת ישראל

בחצר המלך, "משנה למלך אחשוורוש וגדול ליהודים". **מרדכי הוא איש שלום ואיש מלחמה גם יחד, נאמן למלכי פרס אך מייצג בגאון את העם היהודי.** בעומק, למרדכי יש תכונה עצמית של 'נשיאת הפכים', תכונה האופיינית למשה רבינו וממשיכיו, מנהיגי העם בכל דור ('משה שבדור').

מרדכי נלמד שגם כשאין לנו עצמאות, ועלינו לפעול בדרכים דיפלומטיות מול שלטון נכרי, יש לנהוג בעמידה איתנה, לא מתביישת ולא מתנצלת, ללא רגשי נחיתות, אלא מתוך "גאון יעקב". ודאי וודאי שכך צריך לנהוג כאשר אנו בארץ ישראל והקב"ה נותן בידינו את האפשרות להיות "יד ישראל תקיפה".

בימינו, "לא יכרע ולא ישתחוה" פירושו לא לשתף פעולה עם התרבות השלטת וערכיה (המעצבת לעת עתה את דרכו של הממסד בארץ, ככלל), לא להיסחף אחרי 'רוח הזמן' המכתיבה את סדר היום ומתיימרת לקבוע 'מה נכון', איך לחשוב ולדבר ומהי התקינות הפוליטית (פוליטקלי קורקט). בפרט, "לא יכרע" לערכים 'הנאורים' בביבול, הדוגלים בעזיבת התורה והתבוללות "ככל העמים". ולא ישתחוה" לתרבות הזנות וההשחתה המתפרקת ממסורת וערכים ומוכנה לוותר על הכל (גם למסור את 'השטחים' ולטאטא בעיות מתחת לשטיח...). "לא יכרע" כלפי פגיעה בשלמות העם, "ולא ישתחוה" כלפי פגיעה בשלמות הארץ.

על דוברי התורה והיהדות הנאמנה ללכת בדרך זו, דרכו של מרדכי. בסופו של דבר, דווקא הנהגה כזו תעורר הערכה רבה, כבוד לה' ולעם ישראל, כבוד לתורת ישראל וליהדות הנאמנה. סוף הכבוד לבוא, עד שכל ישראל חוזרים בתשובה שלמה ומקבלים את התורה מחדש, "הדור קבלוה בימי אחשוורוש", וגם "רבים מעמי הארץ מתיהדים".

אוצר הרמז

נצחיות זרעו של מרדכי

הבעש"ט מפרש שקריאה למפרע היינו במחשבה שהדברים קרו פעם. המגלה היא נצחית, לא מתבטלת אף פעם, וכמו שמרדכי לא מתבטל, גם דורו – "עם מרדכי" – לא מתבטל. המגלה חותמת בעמו וזרעו של מרדכי, שאינם בטלים לעולם – "זרש טוב לעמו ודבר שלום לכל זרעו". זהו ה"חותם אמת" של מגלת אסתר (= זרע עם מרדכי).

(משיעור ל' אדר א' ע"ט)

יש הוי' במגילה!

מה הענין שפורים הוא בגימטריא "יש הוי'" אף שאין שם הוי' במגלה? יש הוי' במגלה, "יבוא המלך והמן היום", רק "ואנכי לא ידעתי", לא כל אחד שם לב לזה.

(משיעור י"ז אדר ע"ז)

הקשר בן תשא לתשובה

פרשת כי תשא היא פרשה שהאירוע הלא-טוב שבה הוא חטא העגל, וכל המסר שלה הוא 'אין אבוד' (כידוע הסוד של פסח שני), וגם את החטא הכי חמור, חטא העגל, אפשר לתקן. איך מתקנים? על ידי תשובה. לכן שם הפרשה הוא **תשא** – לשאת זה תמיד נשיאת עון, תשובה.

(משיעור י"א אדר א' ע"ד)

אוצר הפתגם

מה הכח לנצח את עמלק? ה"ציץ נזר הקדש" על מצח הכהן הגדול הוא הכח נגד ה"מצחך נחושה", עזות המצח ועזות הפנים של עמלק, שהוא חוצפה דקליפה. המלחמה בעמלק היא מצח מול מצח. גם היום, כל הפוליטיקה היא מלחמת המצח, מצח מול מצח.

(משיעור ליל פורים תש"פ)

מרדכי מתחיל ב"איש יהודי". "איש יהודי" הוא אחד שמרגיש אחד עם כל היהודים, היינו את המכנה המשותף שכולנו יהודים, כולנו שויים. להרגיש שאני יהודי, "שלא עשני גוי", זו שמחת פורים. ממילא הוא גם מזדהה עם כל היהודים.

(משיעור י"ח אדר ע"ג)